

2020-09-01

40 ปีแห่งความหลัง... จชฯฯ เป็นพลัง... สร้างชีวิต

มนตรี ศรีไพศาล

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree>



Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

ศรีไพศาล, มนตรี (2020) "40 ปีแห่งความหลัง... จชฯฯ เป็นพลัง... สร้างชีวิต," *Jamjuree Journal*: Vol. 22: Iss. 3, Article 11.
DOI: 10.58837/CHULA.JAMJUREE.22.3.11
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree/vol22/iss3/11>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Jamjuree Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

40 ปีแห่งความหลัง... จุฬาฯ เป็นพลัง...สร้างชีวิต

มนตรี ตรีไพศาล



ฝันให้ไกล ไปให้ถึง รั้วจุฬาฯ

ผมเป็นเด็กสาธิตมศว.ปทุมวัน โรงเรียนใกล้รั้วจุฬาฯอยู่ในรั้วเดียวกับโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา นั่งรถเมล์ผ่านจุฬาฯ ทุกวัน เห็นจุฬาฯ เป็นสถาบันที่ยิ่งใหญ่ งดงาม มีประวัติศาสตร์ยาวนาน เห็นพี่ๆ นิสิตจุฬาฯ หน้าตาภาคภูมิใจ เต็มไปด้วยความเชื่อมั่น ทำให้ก่อเป็น "ความฝัน" ในหัวใจ ชีวิตนี้อยากไปให้ถึงใน "รั้วจุฬาฯ"

ผมเป็นคนหนึ่งที่มีคะแนนที่ดีในวิชาคณิตศาสตร์ และทำให้ผมชอบวิชาฟิสิกส์ ช่วงนั้น ค่านิยมของเด็กสายวิทยาศาสตร์ คือ พวกคะแนนสูงสุด ต้องพยายามติด "หมอ" คือ แพทยศาสตร์ ถ้าไม่ได้ก็เอา "วิศวะ" คือ วิศวกรรมศาสตร์

ผมเป็นคริสเตียน ผมเชื่อว่า พระเจ้าทรงสร้างผมมาอย่างดี ทรงมีแผนการในชีวิตผม ดังนั้น ผมจึงอธิษฐานต่อพระเจ้า และสั่งเกต Gift หรือ "พรสวรรค์" ที่พระองค์มอบให้ ในเมื่อผมชอบ คณิตศาสตร์ และฟิสิกส์ แต่ผมไม่ชอบวิชา ชีวะ ผมจึงมุ่งคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาฯ

บ้านผม ก็เป็นครอบครัวฐานะปานกลาง พ่อแม่เชื่อสายจีนได้อาศัยแผ่นดินไทยสร้างสมฐานะ แบบเริ่มต้นจากเสื้อผืนหมอนใบ แต่แผ่นดินไทยเป็นแผ่นดินแห่งโอกาส เมื่อพ่อแม่ขยัน รักกัน พุ่มเทดูแลลูกๆ ลูกๆ ก็ได้รับโอกาสในการศึกษาที่ดี

แต่เราในฐานะลูก ก็อยากที่จะช่วยพ่อแม่ลดค่าใช้จ่าย เราจึงอยาก "สอบเทียบ" ซ้ำมากขึ้น ช่วยพ่อแม่ประหยัดค่าใช้จ่าย

ตอนนั้นที่เลือกคณะ และมหาวิทยาลัย มีค่าใช้จ่ายในการเลือกคณะละประมาณ 100 บาท ผมเองตั้งใจอยากได้เรียนคณะวิศวกรรม จุฬาฯ แม้คะแนนของผมจะลุ้นแพทยฯ ได้ ก็ไม่เลือกแพทยฯ ก่อน เพราะคะแนนแพทยฯ สูงกว่า ในที่คะแนนของผม "อันดับที่เลือกต้องเริ่มที่ความฝันของเรา" ไม่ใช่คะแนน และลำดับถัดมา ค่อยดูว่ามีคณะไหนที่เราสนใจ และคะแนนรองๆ ลงมา เพื่อเป็น "ทางสำรอง"

ผมได้มีโอกาสเลือกคณะตอนผมอยู่ ม.ศ. 4 ผมจึงตัดสินใจเลือก คณะ "วิศวกรรม จุฬาฯ" เพียงคณะเดียว ทั้งประหยัดค่าสมัครสอบ และยังไม่อันตราย เพราะ ถ้าหลุดจริง ก็ยังมีม.ศ. 5 อีกปี

ที่ 1 จุฬาฯ คือ ที่ 1 ประเทศไทย

ผมได้มีโอกาสเรียนหลักสูตรใหม่ ของ สสวท. ชั้นมัธยมต้น เพราะอยู่ "สาธิต" มศว. ปทุมวัน เป็นโรงเรียนสำหรับการทดลองสอน ทดลองหลักสูตร ผมขอบคุณพระเจ้า เพราะทำให้ผมสามารถมาเรียนต่อมัธยมปลาย ซึ่งเป็นหลักสูตรใหม่อยู่แล้ว (เช่น มีวิชา

เชต ดรรกศาสตร์ ฯลฯ) ผมชอบคณิตศาสตร์ และทำคะแนนได้ดี ทำให้อาจารย์ที่สาธิตฯ ให้กำลังใจอยากให้พยายามสอบให้ได้ที่ 1 ประเทศไทย เพื่อสร้างชื่อเสียงให้ครอบครัว และ โรงเรียน

ผมก็ได้พยายาม เริ่มต้นด้วยการสอบ Pre-Entrance ของคณะวิทยาศาสตร์จุฬาฯ ผมสอบได้ที่ 20...แต่ยังมีเวลา

ผมได้สอบคณิตศาสตร์ ของสมาคมคณิตศาสตร์ ผมสอบได้ที่ 5 ... วิชาอันดับที่สุด ยังได้แค่นี้ ... แต่ยังมีเวลา

ผมไปสอบคณะวิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ มีเพียงคณิตศาสตร์ กับฟิสิกส์ ผมสอบได้ที่ 2 ... ผมตะโกน ในใจว่า "ฮาเลลูยา" (แสดงความยินดีแบบคริสเตียน) บรรลุแล้ว เพราะ ที่ 1 น่าจะเอาคณะแพทยศาสตร์ เพราะ ดูหลอกกว่าผมได้ที่ 2 ผมหลบไปเอาที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ก็แล้วกัน แต่พี่ชาย (ปัจจุบันคือ ดร.สมจินต์ ศรีไพศาล) บอกว่า "ข่าวร้าย! คนที่ได้ที่ 1 เป็นเพื่อนเขาเองที่สวนกุหลาบ เขาไม่คิดจะเอาที่ 1 แพทย์ฯ เขาจะเอาที่ 1 วิศวกรรม เหมือนกัน" อ้าว ... ยังหนัก ... แต่ยังมีเวลา

ในที่สุด คืนก่อนวันประกาศผลสอบเข้า มหาวิทยาลัย มีโทรศัพท์มาที่บ้านบอกว่า "คุณมนตรี ดิตวิเศษ จุฬาฯ โดยได้คะแนนเป็นที่ 1 ประเทศไทย" และพบว่า "ที่ 1 วิศวกรรม จุฬาฯ คือ ที่ 1 ประเทศไทย" อย่างน่าดีใจและภูมิใจจริงๆ

4 ปี "บิสิต" จุฬาฯ ... วิชาการสร้างชีวิต

วิชาการในจุฬาฯ ก็เป็นวิชาการที่สนุก หลักสูตรดี ตำราดี อาจารย์ดี ทำให้เราได้ความรู้มากมาย

ในคณะวิศวกรรม จุฬาฯ ก็ยังมีหลายแผนก ผมเองตื่นเต้นกับเทคโนโลยีใหม่ๆ จึงสมัครแผนกคอมพิวเตอร์ นับเป็นรุ่นที่ 8 ก็ได้วิชาการความรู้มากมาย จบคอมพิวเตอร์รุ่นนั้น เป็นรุ่นบุกเบิก บริษัทปูนซิเมนต์ไทยรับ วิศวฯ คอมพิวเตอร์รุ่นผมถึง 8 คนจากทั้งแผนก 40 คนในรุ่น เพราะต้องการบุคลากรด้านนี้อย่างมาก

“อันดับที่เลือกต้องเริ่มที่ความฝันของเรา”

ไม่ใช่คะแนน และ ลำดับถัดมา ค่อยดูว่า มีคณะไหนที่เราสนใจ และ คะแนนรองๆ ลงมา เพื่อเป็น "ทางสำรอง"



ยังพูดกันอยู่เรื่อย ถึงการที่ต้องใช้ "เครื่องเจาะบัตร" ต้องพิมพ์โปรแกรม 1 บรรทัด ต่อ 1 ใบ เรียงกันอย่าให้พลาด เมื่อพิมพ์เสร็จ ส่งประมวลผล อีกสักพักจึงได้ผลลัพธ์มาดูว่าถูกหรือไม่

สิ่งที่ภูมิใจในคณะวิชา คือ "Engineers Learn WHY?" เพื่อบอกว่า วิศวกรรมศาสตร์ เรียนให้ "เข้าใจ" เหตุผล ที่มาที่ไป ให้ถ่องแท้ เพื่อเมื่อต้องตัดสินใจ จะตัดสินใจด้วยหลักวิชาการ ใช้เหตุใช้ผล

“ จุฬาย สอนให้เรา
รักเรียน สนุกกับ
การเรียน มีความถ่อมตน
เคารพผู้ใหญ่ ให้เกียรติ
คนอื่น ๆ ทำให้เรามี
คุณสมบัติที่จะเรียนรู้ และ
เติบโตต่อไปในระยะยาว

4 ปีในรั้วจุฬาฯ เป็นการสะสมความรู้ บทเรียนมากมายที่มีคุณค่าสำหรับชีวิตทำงาน แต่ยอมรับว่า คนจบใหม่มาต้อง "อย่าหยิ่ง" ความรู้ในมหาวิทยาลัย ไม่ได้หมายความว่า เรารู้หมดแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย คือ "ความรู้วิธีที่จะเรียนรู้" และการสร้างรากฐานความรู้ความคิด เพื่อพร้อมจะศึกษาเพิ่มเติมต่อ

เพราะในชีวิตที่เติบโตมาจนถึงวันนี้ ทำให้รู้ว่า ความรู้ในโลกนี้มีมากมาย สิ่งที่เรารู้นั้น ยังน้อยนิดเสมอ สังเกตได้จากการ search หาข้อมูลใน Google สิ่งที่เรารู้อีก ก็มักจะเป็นส่วนน้อยจริงๆ เมื่อเทียบกับความรู้ที่มี

แต่จุฬาฯ สอนให้เรารักเรียน สนุกกับการเรียน มีความถ่อมตน เคารพผู้ใหญ่ ให้เกียรติคนอื่น ๆ ทำให้เรามีคุณสมบัติที่จะเรียนรู้ และเติบโตต่อไปในระยะยาว

4 ปี "ชีวิตต่อรัฐ" คือ ความมันส์ และความหมาย

ในระหว่างที่เรียนในมหาวิทยาลัยนั้น ด้วยความที่เราเคยสอบได้ที่ 1 ประเทศไทย เมื่อถึงกลางปี ก็มีพี่จี๊ด ขวนให้ไปสอนกวดวิชา วิชาคณิตศาสตร์ ที่โรงเรียนกวดวิชา Academy ยังจำได้ดีว่า ได้รับเกียรติสอนคู่กับ พี่ก้อย นางวิวรรณ ธาราหิรัญโชติ อดีตที่ 1 ประเทศไทย สายศิลป์ฯ จากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาฯ เป็นอีกด้านที่ "ที่ 1 จุฬาฯ คือ ที่ 1 ประเทศไทย"

จำได้ว่า เห็นคนมาเรียนกวดวิชาบางคน แล้วผมในฐานะคนสอนต้องเรียกพี่ เพราะผมสอบเทียบข้ามชั้น คนเรียนบางคนไม่ติดมหาวิทยาลัย และตั้งใจเรียนกวดวิชาเพื่อสอบใหม่

แล้วผมก็ได้รับชวนให้ร่วมทีมเป็นหลักทำเฉลยหนังสือ Problem Mathematics และ Problem Physics มานั่งคิดดูค่าจ้างให้เขียนเฉลยเหล่านั้น ก็ไม่มากนัก แต่ตั้งใจที่ได้ทำ เพราะเป็น "ความมันส์" ในการทำโจทย์ และเป็น "ความหมาย" ที่ได้ให้ความรู้เด็กๆ และจะว่าไป เราเองก็ได้ความรู้มากมายลึกซึ้งขึ้นด้วย

จากนั้น พี่ธีระเดช มีรุ่งเรือง (พี่ซิม) รุ่นพี่วิศวะ จุฬาฯ ก็ชวนมาเป็นหุ้นส่วน ตั้งโรงเรียนกวดวิชา The Tutor เป็นประสบการณ์สุดยอดเยี่ยมเราลงทุนกันไม่มากนัก แต่ตั้งแต่เทอมที่ 2 เป็นต้นไปเราก็ไม่ต้องเติมเงินแล้ว และเริ่มมีกำไรมาแบ่งปันผลกันได้ทุกปี

บ้านผม มาจากครอบครัวที่พ่อแม่เคยยากจน แต่เห็นความมุ่งมั่น อดทน ทำงานต่อสู้เพื่อกันและกัน เพราะรักกันและกัน ผมก็เอาอย่างแบบนั้น เวลาเห็นคนพยายามขยันว่า "สังคมเราไม่ได้รับความเป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำ ถูกกดทับ ทำให้เกิดความรู้สึกประเทศไทยไม่ร่มเย็น ไม่เป็นธรรม" แล้วผมก็กังวลใจ ผมว่าประเทศไทยเป็นประเทศแห่งโอกาส เรามีโอกาสที่จะเลือกทางของเราเอง



... เลือกจะขยันเรียน สนุกกับการเรียนรู้ เราก็จะมีความรู้มากขึ้นเรื่อยๆ ความคิดที่เฉียบแหลมขึ้นเรื่อยๆ

... เลือกจะขยันทำงาน ถ่อมตนกับผู้บังคับบัญชา อาสาที่จะทำงานให้เติบโต เราก็มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและมีฐานะที่ดีขึ้นเรื่อยๆ



ตั้งแต่้วยเรียนผมแทบจะเป็นคนที่ฐานะยากจนที่สุดคนหนึ่งในชั้นเรียน คนอื่นมีรถมารับมาส่ง ผมนั่งรถเมล์ แต่ก็นั่งรถเมล์อย่างภาคภูมิใจ โตขึ้นซื้อมอเตอร์ไซด์มาใช้ได้ ซื้อรถมือสองมาใช้ได้ ก็ดีใจ ... เมื่อเราสู้ชีวิต ได้สัมผัสถึงความมันส์ เข้าใจถึงความหมาย เมื่อเราเติบโตขึ้น นอกจากจะสุขใจ เรายังภูมิใจด้วย เยาวชนรุ่นนี้ก็เช่นกัน

ผมก็สอนลูกๆ เสมอ สังคมเรามีเสรีภาพพอเพียงในแผ่นดินนี้ ให้ลูกๆ ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน หาความถนัดในการทำงาน ยอมรับการแข่งขัน ยอมรับเสรีภาพในการทำงาน นายจ้างย่อมจ้างคนเก่งคนดี คนมีความพร้อมที่จะเคารพและภักดีต่อองค์กร เรายัง "เลือก" ที่จะทำงานอย่างสนุก ถ่อมตน ให้เกียรติเจ้านายและให้เกียรติทุกคนได้ ก็จะไม่ก้าวหน้าดีต่อไปในระยะยาว

4 ปี "กิจกรรมชาวพุทธ" สร้างคุณค่า เพื่อสังคม

สิ่งที่ประทับใจใน จุฬาฯ คือ จุฬาฯ ไม่ได้สอนแต่เพียงวิชาการเพื่อหาเงินเลี้ยงชีพเท่านั้น ยังสอนให้รักสังคมประเทศชาติ ตั้งแต่งานน้องใหม่สัมพันธ์ได้เห็นการแสดงปลูกฝังนิสิตจุฬาฯ ให้รู้ว่า

... เราคือกลุ่มที่ได้รับโอกาสจากสังคม คนจำนวนมากไม่มีโอกาสเทียบเท่าเรา

... เราได้รับการเรียนรู้ในสถาบันที่ดี ด้วยงบประมาณจากภาษีประชาชน ฟังทำหน้าที่เพื่อรับใช้สังคมอย่างดีต่อไป

ที่วิศวะ จุฬาฯ พี่ๆ นักกิจกรรม ก็เคยสอนว่า

... เหนือกว่าเราคือคณะ ... เหนือกว่าคณะคือจุฬาฯ ... เหนือจุฬาฯ คือ เมืองไทย ... เหนือ "เมืองไทย" นั้น "ไม่มี"

แต่จริงๆ โตขึ้นมาอีก ก็ต้องยอมรับว่า "เหนือเมืองไทย" คือ "โลก" และ ... "เหนือโลกในยุคเรา" คือ "โลกยุคลูกหลาน" ที่เราจะต้องช่วยกันรักษาโลกใบนี้ ให้กับลูกหลานของเราต่อไปด้วย

จุฬาฯ จึงสอนให้นิสิตอย่าหยิ่งในโอกาสที่ถูกเรียกว่าเป็น "ปัญญาชน" แต่ให้ตระหนักในภาระหน้าที่ของ "ปัญญาชน" ที่จะต้องทำหน้าที่ตั้งอวัยวะของกายเดียวกัน ดังกลไกฟันเฟืองของเครื่องยนต์ประเทศไทย เพื่อร่วมกันพัฒนาประเทศตามบทบาทหน้าที่และความถนัดของเราแต่ละคน เพื่อประชาชนคนไทยทั้งประเทศ

ปี 1 ผมได้เป็นเป็นหัวหน้าชั้นปี 1

ปี 2 ผมได้เป็นประธานฝ่ายพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์

ปี 3 ผมได้เป็นประธานฝ่ายวิชาการ เพื่อเตรียมงาน "จุฬาวิชาการ"

“ เราคือกลุ่มที่ได้รับโอกาส จากสังคม คนจำนวนมาก ไม่มีโอกาสเทียบเท่าเรา ... เราได้รับการเรียนรู้ในสถาบันที่ดี ด้วยงบประมาณจากภาษีประชาชน ฟังทำหน้าที่เพื่อรับใช้สังคม อย่างดีต่อไป

ปี 4 ผมได้เป็นนายกสโมสรนิสิตจุฬาฯ อย่างน่าแปลกใจ เพราะในเวลาเลือกตั้ง ทางเลือกมีจำกัด ผมมักจะโหม่เสมอว่า ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานสำคัญ คือ หน้าที่ "สวัสดิการกองเชียร์จุฬาฯ" คือ ถือถ้ำน้ำ ถังขนม บริการพี่น้องจุฬาฯ ที่มาเตรียมป้ายแปรรักขรที่หน้าตึกจักรพงษ์ที่ตั้งของสโมสรนิสิตจุฬาฯ ในสมัยนั้น ทำให้ผู้คนรู้จัก และได้รับความนิยม



ในฐานะนายกสโมสรนิสิต จุฬาฯ ทำให้ผมได้เป็นตัวแทน ประชุมร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ยอมรับจริงๆ ว่าเป็นการเรียนรู้มากๆ เราช่วมกับมหาวิทยาลัยทั่วประเทศตั้ง สนนท. (สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย) ตั้งแต่ช่วงปี 2527

ตอนนั้น เรามีการแลกเปลี่ยนกัน นายก อมธ. บอกว่า เขาไปเยี่ยมรุ่นพี่ที่ติดคุกอยู่ในข้อหาคอมมิวนิสต์ ตัวแทนอีกมหาวิทยาลัยบอกว่า "เราต้องสู้ด้วยปืน" พอหันมาหาผม ... ผมก็ตอบว่า "

เรากำลังจัดคอนเสิร์ตหาทุนจัดงาน จุฬาวิชาการครับ"

ในความคิดของผม ผมเรียนวิศวะฯ ทำไม? หลายคนเรียนแพทยฯ ทำไม? ทุกคนต้องหันมามุ่งหน้าเรื่อง "การเปลี่ยนแปลงบ้านเมือง" จริงๆ หรือ? เราไม่ต้องการอาชีพอื่นๆ หรือ? ผมก็ไม่คิดว่าเป็นเช่นนั้น โลกงตม คือโลกที่มีความหลากหลาย พระเจ้าทรงสร้างเราทุกคนในโลกให้แตกต่างกัน แต่เป็นดังอวัยวะของกายเดียวกัน ทุกคนมีหน้าที่พึ่งพาและช่วยเหลือกัน

เราซื้อของ ก็ช่วยเป็นลูกค้าให้ผู้ขาย และเราขายของก็ช่วยให้ลูกค้าได้ของที่เขาพอใจ

ผมจึงคิดว่า "จุฬาวิชาการ" คือกิจกรรมที่กระตุ้นในนิสิตจุฬาฯ ทุกคณะ แข่งขันให้ได้ในด้านวิชาการ และพัฒนาให้เป็นกลไกที่แข็งแกร่งเพื่อทำให้ประเทศไทย แข่งขันได้ในเวทีโลก

จนบัดนี้ ไทยแข่งขันได้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ เป็นดีทรอยท์แห่งเอเชีย ... ไทยแข่งขันได้ในด้านการท่องเที่ยว จนนักท่องเที่ยวเข้าประเทศไทยเป็นอันดับ 8 ของโลก คือสูงถึงประมาณ 40 ล้านคนในปี 2019 ... ไทยแข่งขันได้เป็นผู้นำด้านสาธารณสุขในการต่อสู้โรคระบาดโควิด-19 เป็นที่ประทับใจระดับโลก

และเลือดการทำกิจกรรม ก็ทำให้เรามีจิตสำนึกต่อสังคมเสมอ ในยุคพฤษภาทมิฬ เราก็ต่อต้านรัฐประหารเพื่ออำนาจของผู้ทำ เราสนับสนุนรัฐธรรมนูญประชาชน ปี 2540 โดยนำมือบัจจกิจกรรม "สืลม สีเสียวสนับสนุนรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน 2540" แต่เสียดายและเสียใจที่ถูกนักธุรกิจลงทุนใช้ประชาธิปไตยไปเอาอำนาจเอื้อธุรกิจตนเองทำให้คุณค่าประชาธิปไตยถูกทำลาย และผมรัก "ประชาธิปไตยใสๆ ไร้โกง" ไม่ชอบคนอ้าง "ประชาธิปไตย" ไปทำธุรกิจเพราะถ้าผู้ได้ประชาธิปไตย เคารพกฎหมาย ใช้อย่างสัตย์ซื่อ ไม่ทำเป็นธุรกิจเลือกตั้ง รัฐประหารจะไม่เกิด เพราะประชาชนจะไม่ยอมรับ สำนึกต่อสังคมนี้ เพาะบมจากการทำกิจกรรมที่ทำในจุฬาฯ เพื่อให้เห็นคุณค่าของประชาชน

“ "จุฬาวิชาการ" คือกิจกรรมที่กระตุ้นในนิสิตจุฬาฯทุกคณะ แข่งขันให้ได้ในด้านวิชาการ และ พัฒนาให้เป็นกลไกที่แข็งแกร่ง เพื่อทำให้ประเทศไทย แข่งขันได้ในเวทีโลก

เพราะ ... ได้ผ่าน "ริ้วจุฬาฯ"

และ สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตนิสิตจุฬาฯ คือ ขณะทำกิจกรรม ทำให้ได้พบกับ คุณป๋วย รุ่งฤดี สาวนักกิจกรรมจิตใจดี ที่ถูกใจ คอยดูแล และ ให้กำลังใจอยู่เสมอ จนเรารู้สึกว่า น่าจะเป็น "คนนั้น" ที่จะเป็นผู้ชีวิต จึงได้เพาะเป็น "ต้นรักจากการทำกิจกรรม" ช่วยกันหาทุนเตรียมงาน จุฬาริ้ววิชาการ และต่อมาได้แต่งงานกัน มีลูกน่ารัก 3 คน คือ พิค พาย พรราว

เราแต่งงานกันมา 32 ปีแล้ว ทุกวันนี้ เรายังฮันนีมูน กันอยู่เลย เพราะ หลักการสำรุธที่สำคัญคือ

ที่ใดมีรัก ... ที่นั่นมีสุข
ที่ใดขาดรัก ... ที่นั่นมีทุกข์
ผู้ใดให้รัก ... ผู้นั้นเป็นสุข
ผู้ใดหารัก ... ผู้นั้นเป็นทุกข์

เรา "เติม" ความรักให้กันเสมอ เพราะ เราได้รับการเติมจากพระเจ้าทุกวัน ทำให้ยิ่งนานวันความรักยิ่งหวานชื่น และมีครอบครัวที่อบอุ่น

เกียรติภูมิจุฬาฯ ... คุณค่าที่ไม่อาจหาย

จบจุฬาฯ มาแล้ว 35 ปี สิ่งที่อยู่ในความทรงจำ คือ "ความภาคภูมิใจ" ใน "เกียรติภูมิจุฬาฯ" ตอนที่เรাজัดกิจกรรมสำหรับสมาคมนิสิตเก่าจุฬาฯ เมื่อประมาณ 10 ปีที่แล้ว ผมจึงได้เสนอแนวรายการ "Money Talk" ของ ดร.ไพบูลย์ เสรีวิวัฒนา และ ดร.นิเวศน์ เหมวชิรวรากร ซึ่งเป็นวิศวะฯ จุฬาฯ

เรามีรุ่นพี่ชาวจุฬาฯ มากมายในตำแหน่งที่นำภาคภูมิใจที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจไทยตลอดมา

เรามีอดีต ซีอีโอ ปตท. มากมาย ในยุคนั้น มีตั้งแต่คุณประเสริฐ บุญสัมพันธ์, ดร.ไพรินทร์ ชูโชติถาวร, คุณเทวินทร์ วงศ์วานิช จนถึงปัจจุบัน คุณอรรถพล ฤกษ์พิบูลย์

เรามีอดีต ซีอีโอ เอสซีจี (เครือซิเมนต์ไทย) ตั้งแต่คุณกานต์ ตระกูลฮุน จนถึงปัจจุบัน คุณรุ่งโรจน์ รังสิโยภาส

เรามีผู้บริหารสถาบันการเงินมากมาย ดร.ประสาร ไตรรัตน์วรกุล ผู้ว่าธนาคารแห่งประเทศไทย, ดร.วิจิต สุรพงษ์ชัย ประธานกรรมการบริหาร ธนาคารไทยพาณิชย์, คุณพิทักษ์ หวังเจริญ ซีอีโอ ธนาคารทหารไทย จนถึงปัจจุบัน คุณปิติ ดัฒนเกษม

เรามีซีอีโอผู้ถือหุ้นใหญ่ กิจการอสังหาริมทรัพย์หลายท่าน คุณอนันต์ อัครโกคิน ซีอีโอ ผู้ถือหุ้นใหญ่แลนด์แอนด์เฮาส์ คุณทองมา วิจิตรพงศ์พันธุ์ ซีอีโอผู้ถือหุ้นใหญ่พญาบุษย์เรียลเอสเตท คุณอนุพงษ์ อัครโกคิน ซีอีโอ ผู้ถือหุ้นใหญ่เอพีพร็อพเพอร์ตี้

เรามีซีอีโอผู้ถือหุ้นใหญ่ กิจการพลังงาน เช่น คุณสาร์ชต์ รัตนาวะดี ซีอีโอผู้ถือหุ้นใหญ่ของ กัลป์ เอ็นเนอร์จี ดีเวลลอปเม้นท์ คุณสมโภชน์ อาหุนัย ซีอีโอผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท EA และท่านอื่นๆ อีกมากมาย

เพียงได้กล่าวถึงผู้ใหญ่ในระบบเศรษฐกิจไทยเช่นนี้ ก็รู้สึกภาคภูมิใจใน "เกียรติภูมิจุฬาฯ" ที่ทรงคุณค่า ไม่เสื่อมคลายตลอดไปจริงๆ ครับ



เกี่ยวกับ มนตร์ ศรีไพศาล

- จบการศึกษาสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ (การเงิน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท หลักทรัพย์ เมย์แบงก์ ทิมเอ็ว (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544
- กรรมการสมาคมบริษัทหลักทรัพย์
- อดีตกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี 2544-2545 และ 2551-2553